

WNIOSKI NA ODZNACZENIA OZNAKĄ HONOROWĄ ZJEDNOCZENIA P. Z. S. I M. W ROKU 1939.

Wnioski na oznaczenia Odznaką Honorową Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczych i Muzycznych w roku 1939 należy nadsyłać do *dnia 1 kwietnia 1939 r. na specjalnych formularzach* drukowanych, które wysyła Sekretariat Zjednoczenia po wpłaceniu na konto Rady Naczelnej Zjednoczenia P. K. O. 26.788 należności, licząc po 5 groszy za sztukę. Wnioski muszą być wypełnione możliwie pismem maszynowym, a pisane ręcznie muszą być czytelnie i porządnie napisane. Regulamin Odznaki Honorowej Zjednoczenia jest wydrukowany w Nr. 2-gim „Chóru“ z roku 1938 na str. 31-szej. Wnioski nadesłane po terminie i wnioski nie napisane na formularzach przepisowych nie będą rozpatrywane.

SKŁADKI DO ZJEDNOCZENIA.

Z przykrością musimy zaznaczyć, że mimo odpowiednich uchwał na Zjeździe Delegatów w Łodzi, nie wszystkie związki wpłaciły składkę do Zjednoczenia za rok bieżący, nie mówiąc już o składkach zaległych. Prosimy przeto o uregulowanie tej sprawy przed posiedzeniem Rady Naczelnej, które się odbędzie w dniu 22 stycznia br. i na której sprawa składek będzie rozważana.

POSIEDZENIE PREZYDIUM RADY NACZELNEJ ZJEDNOCZENIA.

W czasie od ostatniego posiedzenia pełnej Rady Naczelnej odbyło Prezydium Rady dwa posiedzenia — jedno ze współudziałem członków Rady mieszkających w Warszawie i przedstawicieli Instytutu Teatrów i Chórów Ludowych, drugie w gronie ścisłego Prezydium. Na pierwszym posiedzeniu omówiono obszernie zasady współpracy Zjednoczenia P. Z. S. i M. z Instytutem Teatrów i Chórów Ludowych i sprawą przystąpienia do Zjednoczenia Związków Teatrów i Chórów Ludowych. Instytut reprezentowali dyr. Cierniak i prof. Batko. Uzgodniono szereg zagadnień interesujących obydwie organizacje. Na temże zebraniu wiceprezes Rady Naczelnej dr. Niżyński zgłosił dwa następujące wnioski:

„Wszelkie objawy kultury są odbiciem procesów duchowych społeczeństwa; z natury rzeczy zatem twórczość, jakakolwiek ona jest, winna odbywać się w granicach tych procesów, czerpiąc z nich natchnienie i dążąc do jak najsilniejszego rozwoju sił intelektualnych. Wynika z tego, że twórczość jest funkcją społeczną i winna służyć danemu społeczeństwu. Równoległem do tej zasady jest hasło „*twórczość dla twórczości*“ czyli „*sztuka dla sztuki*“. Nie wdając się w ocenę wyższości czy niższości tej zasady w porównaniu do pierwszej, stwierdzam, że to drugie hasło nie ma bezpośredniej styczności ze społeczeństwem i może tylko pośrednio wpływać na rozwój jego kulturalnych wartości. Dzisiejsza twórczość w muzyce hołduje obu zasadom w całym świecie, a więc i w Polsce. Jesteśmy jednak świadkami wielkiej ewolucji idei narodowej we wszystkich społeczeństwach i olbrzymich wysiłków poświęcenia wszelkich sił ku jak najpotężniejszemu rozwojowi tej idei. Muzyka hołdująca hasłu „*sztuka dla sztuki*“ ma charakter międzynarodowy i pomimo, że w Polsce stają na jej czele bardzo utalentowani twórcy, muzyka ta jest prawie że całkowicie niezrozumiałą dla duszy narodu. Jak w całym świecie tak i w Polsce płynie coraz bardziej żywiołową falą sztuka ludowa, oparta na geniuszu duszy ludowej. Twórcy, czerpiący